

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/452/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213204165
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4213204165.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci žalobcu: mBank SPOLKA AKCYJNA, akciová spoločnosť so sídlom ul. Senatorska 18, 00-950 Varšava, Poľská republika, ktorá podniká na území Slovenskej republiky prostredníctvom mBank S.A., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Pribinova 10, Bratislava, IČO: 36 819 638, zastúpeného: advokátska kancelária Bartošík Šváby s.r.o., BBC V, block A, Plynárska 7/A, Bratislava, proti žalovanému: U. F. nar. XX.XX.XXXX, bytom R., H., o zaplatenie 3.359,40 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný **n e m á** právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou zo dňa 1.3.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 3.359,40 € s príslušenstvom (zmluvným úrokom a úrokom z omeškania) a náhradu trov konania. Podanú žalobu postavil na tom skutkovom tvrdení, že na základe zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru mPÔŽIČKA č. XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX uzavretej so žalovaným dňa 30.10.2008, žalovanému poskytol finančné prostriedky, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať spolu s dohodnutým úrokom. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru, keď ku dňu 29.1.2009 je v omeškani so zaplatením žalovanej sumy. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu napriek opakovaným výzvam neuhradil, v zmysle bodu 2.3.5. všeobecných obchodných podmienok odstúpil od uzavretej zmluvy. Dlž žalovaného predstavuje sumu vo výške 3.359,40 €. Zároveň si uplatnil na zaplatenie zmluvný úrok vo výške 16,50 % ročne z dlžnej sumy 3.359,40 € od 30.1.2009 do zaplatenia ako i zaplatenie úroku z omeškania vo výške 10,50 % ročne z dlžnej sumy 3.359,40 € od 30.1.2009 do zaplatenia. Titulom náhrady trov konania si uplatnil na zaplatenie náhradu súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 14C/452/2014-110 zo dňa 19.1.2015, ktorým žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č.k. 6Co/403/2015-142 za dňa 31.5.2016. Odvolací súd predmetným uznesením napadnutý rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Vo svojom rozhodnutí odvolací súd konštatoval, že prvoinštančný súd správne posúdil záväzkovoprávny vzťah ako spotrebiteľský a tiež správne aplikoval na tento ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd mal za to, že v napadnutom rozsudku nebolo dostatočným spôsobom odôvodnené plynutie premlčacej lehoty, jej počiatok, dĺžka a jej koniec. Z uvedeného vyhodnotil napadnutý rozsudok ako nepreskúmateľný. Súdu prvej inštancie uložil opätovne vec prejednať, ujasniť si problematiku odstúpenia od zmluvy a jej nesúladu s dobrými mravmi, či došlo k zosplateniu úveru a zaoberať sa tiež vznesenou námietkou premlčania uplatneného nároku.

3. Tunajší súd riadiac sa rozhodnutím odvolacieho súdu, vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu i žalovaného. Vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil. Po vypočutí si prednesu žalovaného a po oboznámení sa s obsahom podania žalobcu zo dňa 4.10.2011, odstúpenia od zmluvy, prehľadu splátok, zmluvy, žiadosti o poskytnutie hotovostného úveru, histórie operácií na účte, obchodných podmienok, výpisu z príslušného registra žalobcu, výpisu z obchodného registra, doplnenia podania zo dňa 20.6.2014, kópie doručky, sadzobníka poplatkov a ostatných ku spisu pripojených listín ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

4. Žalobca je obchodná spoločnosť, ktorá je pobočkou zahraničnej banky s predmetom činnosti okrem iného poskytovanie úverov.

5. Strany sporu uzavreli na základe žiadosti žalovaného dňa 30.10.2008 zmluvu o poskytnutí hotovostného úveru „mPôžička“, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 3.319,39 €, ktorý mal byť splatený 60 mesačnými splátkami, ktoré boli rozpísané v zmluve do úplného splatenia dlhu. Súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky poskytovania hotovostných úverov mBank mPÔŽIČKA. Prílohou zmluvy bol harmonogram splátok - mPÔŽIČKA. Žalobca z dôvodu nesplácania úverových splátok žalovaným podaním zo dňa 4.10.2011 odstúpil od zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru, pričom žalovaný prevzal odstúpenie od zmluvy dňa 26.10.2011. Ako vyplynulo z histórie operácií na účte žalovaného, tento naposledy realizoval transakciu na účte dňa 5.11.2008. Následne dňa 3.12.2008, 9.12.2008, 16.12.2008, 29.12.2008, 6.1.2009 a dňa 29.1.2009 boli žalovanému zasielané výzvy na úhradu dlžnej sumy. Dňa 29.1.2009 bola žalovanému zaslaná posledná výzva s tým, že k tomuto dňu bola vyčíslená pohľadávka žalobcu voči žalovanému sumou vo výške 3.359,40 €. Písomným podaním zo dňa 4.10.2011 žalobca odstúpil od zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mPôžička“ a to pre porušenie zmluvných povinností zo strany žalovaného. Odstúpenie od zmluvy bolo žalovanému doručené dňa 26.10.2011, ku ktorému dňu zanikol zmluvný vzťah medzi stranami sporu.

6. Žalovaný v priebehu konania na pojednávaní dňa 19.1.2015 uviedol, že dlh vznikol z dôvodu jeho finančných problémov. Nakoľko dlh vznikol už v januári 2009 vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Na pojednávaní dňa 9.11.2016 žalovaný zotrval na vznesenej námietke premlčania uplatneného nároku, ktorý považoval za neprimeraný.

7. Predmetom konania je uplatnený nárok na zaplatenie sumy 3.359,40 € spolu so zmluvným úrokom a úrokom z omeškania, ktorých zaplatenie si žalobca uplatnil za obdobie od 30.1.2009 do zaplatenia.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004, predpisom lex specialis, s poukazom na 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu a podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa čl. 9 bodu 9.3. zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“ zo dňa 30.10.2008, mBank môže odstúpiť od zmluvy s okamžitou účinnosťou a/alebo vyhlásiť okamžitú splatnosť Úveru spolu s úrokom, poplatkami a iným príslušenstvom vyplývajúcim zo zmluvy, a/alebo prijať akékoľvek ďalšie opatrenia podľa tejto zmluvy smerujúce k úhrade svojich splatných pohľadávok voči Dlžníkovi v prípade:

- a) ak Dlžník nespĺní ktorúkoľvek podmienku poskytnutia Úveru,
- b) ak Dlžník predloží falošné doklady, vyhlásenia alebo údaje, ktoré boli podkladom pre poskytnutie Úveru,
- c) ak Dlžník nezabezpečí v Deň splátky prostriedky na Účte pre mPôžičku vo výške umožňujúcej vykonanie úhrady Zrážanej čiastky bez toho, aby došlo k nepovolenému zápornému zostatku na Účte pre mPôžičku,
- d) ak Dlžník uskutoční z Účtu pre mPôžičku platby vo výške, ktorá spôsobí vznik záporného zostatku na Účte pre mPôžičku,
- e) zníženia skutočnej hodnoty poskytnutého zabezpečenia,
- f) ak Dlžník poruší ktorúkoľvek povinnosť uvedenú v článku 7 tejto zmluvy,
- g) vykonania platieb z účtov v mBank, ktoré spôsobia vznik nepovoleného záporného zostatku ktorýkoľvek z týchto účtov,
- h) ak mBank získa informácie o tom, že Dlžník svoje finančné záväzky voči ktorémukoľvek zo svojich ostatných veriteľov neplní riadne a včas.

Podľa čl. 7 bodu 7.1. zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“ zo dňa 30.10.2008, dlžník sa zaväzuje vrátiť mBank celý Úver spolu s úrokmi a poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy najneskôr v Deň poslednej splátky.

Podľa čl. 7 bodu 7.2. zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“ zo dňa 30.10.2008, dlžník sa zaväzuje mať na Účte pre mPôžičku v každý Deň splátky čiastku (ďalej len „Zrážaná čiastka“), ktorá umožňuje mBank vykonať úhradu Splátky, úrokov, a poplatkov, a nákladov vyplývajúcich z tejto zmluvy. Dlžník týmto oprávňuje mBank na vykonanie úhrady Zrážanej čiastky formou bezhotovostného prevodu Zrážanej čiastky na akýkoľvek účet mBank.

Podľa čl. 8 bodu 8.2. písm. b) zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“ zo dňa 30.10.2008, omeškanie Dlžníka s úhradou ktorejkoľvek splatnej pohľadávky mBank vyplývajúcej z tejto zmluvy alebo porušenie akejkoľvek povinnosti Dlžníka vyplývajúcej z tejto zmluvy oprávňuje mBank k tomu, aby odstúpila od tejto zmluvy podľa podmienok uvedených v článku 9 tejto zmluvy.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 29b zákona č. 250/2006 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ustanoveniami § 5a ods. 1, písm. b) <./ l. a ods. X až 4 <. sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. májom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. májom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 30. apríla 2014.

Podľa § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Rozpor s dobrými mravmi je rozporom s objektívnym právom a tento rozpor spôsobuje neplatnosť právneho úkonu bez ohľadu na to, či subjekt o tomto rozpore vedel alebo nie.

Právny úkon sa prieči dobrým mravom, pokiaľ nerešpektuje niektorú zo súhrnu spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú rešpektované rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Dobré mravy fungujú aj ako korektív zmluvnej slobody. Ide tu predovšetkým o aspekt zmluvnej slobody spočívajúci v slobodnom určovaní obsahu zmluvy zmluvnými stranami. Uvedený aspekt zmluvnej slobody, tak ako aj zmluvná sloboda, má svoje limity ustanovené právnymi normami, ktorých prekročenie je sankcionované. Jedným z takýchto limitov je aj inštitút dobrých mravov. Preto i právny úkon, ktorý je výsledkom konsenzu zmluvných strán, môže svojim obsahom odporovať dobrým mravom. Ak výkon práva, ktorý je objektívne v rozpore s dobrými mravmi, spočíva v konaní právneho úkonu, je tento právny úkon neplatný pre rozpor s dobrými mravmi a to aj v prípade, že samotný obsah tohto právneho úkonu v rozpore s dobrými mravmi nie je.

9. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutkových zistení súd rešpektujúc uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 6Co/503/2015-142 zo dňa 31.5.2016 dospel k záveru, že podanej žalobe nie je možné vyhovieť. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovaného, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere v zmysle § 497 až 507 Obchodného zákonníka, ktorá je však súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52

a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 (sp. zn. 3MCdo/14/2014), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. S uvedeným názorom súdu sa stotožnil i odvolací súd vo svojom rozhodnutí, ktorým zrušil v poradí prvý rozsudok v tejto veci.

10. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným existoval záväzkovoprávny vzťah titulom zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru mPÔŽIČKA zo dňa 30.10.2008. Táto zmluva podlieha režimu zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože bola uzavretá medzi veriteľom ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti poskytovanie pôžičiek a na druhej strane spotrebiteľom ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je, že sú pripravené pre spotrebiteľa vopred a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Súčasťou zmluvy sú tiež obchodné podmienky, ktoré žalovaný ako dlžník ovplyvniť nemôže, sú pripravené vopred a pre veľký počet spotrebiteľov.

11. Súd mal zo skutkového tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaný nepopieral, preukázané, že na základe vyššie špecifikovanej zmluvy bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 3.319,39 €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach v období od 28.11.2008 do 30.10.2013, kedy mala nastať konečná splatnosť úveru. Žalovaný si svoje zmluvné povinnosti riadne a včas neplnil, dohodnuté splátky úveru neuhrádzal a to ani na opakované výzvy žalobcu. Posledná výzva na úhradu dlhu bola datovaná dňa 29.1.2009, ku ktorému dňu bol aj vyčíslený dlh žalovaného a zaplatenie tejto sumy je predmetom konania. Žalobca v podanej žalobe učinil skutkové tvrdenie, podľa ktorého zmluvný vzťah so žalovaným ukončil odstúpením od zmluvy a to písomným podaním zo dňa 4.10.2011, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 26.10.2011. Súd aplikujúc ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov z úradnej povinnosti prihliadol na skutočnosti, ktoré v danom prípade oslabovali nárok žalobcu ako veriteľa voči žalovanému, ktorý vystupoval v zmluvnom vzťahu so žalobcom ako dlžník - spotrebiteľ. Takouto skutočnosťou bolo i skúmanie, či právny úkon - odstúpenie od zmluvy zo dňa 4.10.2011 bolo platným právnym úkonom. Súd z obsahu zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“ zo dňa 30.10.2008 mal preukázané, že zmluvné strany si možnosť odstúpenia od zmluvy dojednali, keď žalobca ako veriteľ mal upravené podmienky odstúpenia od zmluvy v čl. 9 bode 9.3. zmluvy, pričom v zmysle bodu 9.3. písm. f) zmluvy mal žalobca možnosť odstúpiť od uzavretej zmluvy v prípade porušenia povinnosti žalovaného uvedenej v čl. 7 zmluvy (v zmysle bodu 7.2. zmluvy povinnosti dlžníka mať na účte v deň splatnosti splátky čiastku, ktorá umožňuje vykonať úhradu splátky...). Vychádzajúc z histórie operácií na účte žalovaného tento počnúc od 31.10.2008 vykonával výbery z účtu, keď celkove čerpal čiastku 3.316,24 €, pričom žalovaný titulom poskytnutého úveru neuhradil žiadnu splátku a na účte už ani v deň splatnosti prvej splátky (a ani žiadnej z ďalších splátok) nemal finančné prostriedky, ktoré žalobcovi umožňovali vykonať úhradu splátky. Z uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca na základe zmluvných podmienok, ktoré sám naformuloval do podoby zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru „mPÔŽIČKA“, už v deň určenej splatnosti prvej splátky, t.j. dňa 28.11.2008 mal splnené podmienky pre možnosť odstúpenia od zmluvy. Túto možnosť napriek skutočnosti, že žalovaný zmluvnú povinnosť poskytnutý úver riadne splácať od uzavretia zmluvy neplnil, žalobca využil až dňa 4.10.2011, kedy písomne odstúpil od uzavretej zmluvy. Predmetné odstúpenie od zmluvy žalobca doručoval žalovanému a tento odstúpenie od zmluvy prevzal dňa 26.10.2011. Súd poskytujúc ochranu spotrebiteľovi mal za to, že konanie žalobcu ako veriteľa a dodávateľa, ktorý napriek splneniu podmienky pre odstúpenie od zmluvy už v deň splatnosti prvej

splátky (podľa uzavretej zmluvy), tento právny inštitút využil až dňa 4.10.2011 (t.j. takmer 3 roky od momentu splnenia podmienok pre odstúpenie od zmluvy), je potrebné označiť za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a teda právny úkon - odstúpenie od zmluvy zo dňa 4.10.2011 je pre rozpor s dobrými mravmi neplatným právnym úkonom, ktorý nepožíva právnu ochranu. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Súd za účelom ustálenia momentu, kedy žalobca ako veriteľ bol oprávnený od zmluvy odstúpiť, aplikujúc princíp zmluvnej voľnosti vo vzťahu k odstúpeniu od zmluvy, ktoré si strany sporu v zmluve dojednali, dospel k záveru, že žalobca ako veriteľ bol oprávnený ku dňu 29.11.2008 (t.j. ku dňu nasledujúcemu po uplynutí lehoty splatnosti splátky, na úhradu ktorej žalovaný ako dlžník nemal na účte finančné prostriedky) odstúpiť od zmluvy a od žalovaného žiadať uhradenie celého dlhu naraz. Počnúc od tohto dňa podľa názoru súdu začala žalobcovi plynúť premlčacia lehota pre uplatnenie nároku na súde, ktorá aplikujúc ustanovenia Občianskeho zákonníka (aplikácia ktorých vo vzťahu k premlčaniu je pre spotrebiteľa priaznivejšia, keďže Občiansky zákonník upravuje kratšiu premlčaciu dobu než Obchodný zákonník) uplynula po troch rokoch dňa 28.11.2011. Keďže žalobca v tejto veci podal žalobu na tunajšom súde dňa 1.3.2013, bolo to až po uplynutí premlčacej doby a preto súd podanú žalobu zamietol. Súd sa v tejto veci zaoberal otázkou možného premlčania uplatneného nároku i keď zo strany žalovaného námietka premlčania nebola riadne uplatnená a odôvodnená, a to reflektujúc svoju úradnú povinnosť upravenú v ustanovení § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

12. O nároku na náhradu trov konania (prvostupňového i odvolacieho) súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a 396 ods. 1 CSP, keď žalovaný bol tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok konania v konaní plne úspešná. Nakoľko však žalovanému v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli súd vyslovil, že žalovaný nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, ak odvolanie s prílohami nebude predložené v potrebnom počte vyhotovení, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 veta posledná CSP).